

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3506/2562

พนักงานอัยการจังหวัดสุราษฎร์ธานีโจทก์ นาย ฉ.จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 226/5, ป.อ. มาตรา 33, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 276, ป.อ. มาตรา 340, ป.อ. มาตรา 340 ตร., ป.อ. มาตรา 78, ป.วิ.อ. มาตรา 227/1, พ.ร.บ.แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 27) พ.ศ. 2562 มาตรา 4

ย่อ / หลักกฎหมาย

ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 226/5 บัญญัติว่า "ในชั้นพิจารณาหากมีเหตุจำเป็นหรือเหตุอันสมควร ศาลอาจรับฟังบันทึกคำเบิกความในชั้นไต่สวนมูลฟ้องหรือบันทึกคำเบิกความของพยานที่เบิกความไว้ในคดีอื่น ประกอบพยานหลักฐานอื่นในคดีได้" ตามบทบัญญัติดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ศาลอาจรับฟังบันทึกคำเบิกความของพยานที่เบิกความไว้ในคดีอื่นมาประกอบพยานหลักฐานอื่นในคดีได้ เฉพาะกรณีที่ มีเหตุจำเป็นหรือเหตุอันสมควร เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ศาลชั้นต้นได้ออกหมายเรียกผู้เสียหาย และ ม. หลายครั้งแล้ว แต่ก็ได้ตัวผู้เสียหายและ ม. มาเบิกความเป็นพยาน ศาลชั้นต้นจึง ออกหมายจับผู้เสียหายและ ม. แต่โจทก์ก็ไม่ได้ตัวมาสืบ ทั้งเหตุคดีนี้เกิดขึ้นเป็นเวลา 10 ปีเศษแล้ว จึงเป็นการยากที่โจทก์จะติดตามผู้เสียหายและ ม. มาเป็นพยานได้ประกอบกับโจทก์ตรวจสอบ ข้อมูลในระบบทะเบียนราษฎรแล้วพบว่า ผู้เสียหายเปลี่ยนจากชื่อเดิมเป็น ป. ส่วน ม. ไม่พบข้อมูล อีกทั้งโจทก์ยังได้แถลงว่าเจ้าพนักงานตำรวจไม่มีเบาะแสเกี่ยวกับแหล่งที่อยู่ของผู้เสียหายและ ม. เพิ่มเติม จึงน่าเชื่อว่าโจทก์ไม่สามารถนำตัวผู้เสียหายและ ม. มาเบิกความต่อศาลได้ ถือว่ากรณีมี เหตุจำเป็นหรือเหตุอันสมควร ที่ศาลอาจรับฟังบันทึกคำเบิกความของผู้เสียหายและ ม. ที่เบิกความ ไว้ในคดีอื่นประกอบพยานหลักฐานอื่นของโจทก์ได้ตามบทบัญญัติดังกล่าว

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 33, 83, 91, 276, 340, 340 ตรี ธิบญฺยงอนามัยและของใส่ญฺยงอนามัยของกลาง และให้จำเลยคืนหรือใช้ราคาทรัพย์สินที่ยังไม่ ได้คืนเป็นเงิน 18,110 บาท แก่ผู้เสียหาย จำเลยให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลย มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 276 วรรคสอง (เดิม) ประกอบมาตรา 83 จำคุก ตลอดชีวิต ข้อหาอื่นและคำขออื่นให้ยก จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 8 พิพากษาแก้เป็นว่า ข้อมูลที่จำเลยให้ในชั้นจับกุมและทางนำสืบจำเลยเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มี เหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้หนึ่งในห้าตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ประกอบมาตรา 53 คงจำคุกจำเลย 40 ปี นอกจากที่แก้คงให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยฎีกา ศาลฎีกา วินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงฟังได้ในเบื้องต้นว่านาย ห. นาย จ. นาย ช. นาย ณ. และนาย ภ. จำเลยทั้งห้า ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 2056 - 2058/2550 ของศาลชั้นต้น กับพวกรวม 7 คน ร่วมกัน ข่มขืนกระทำชำเราผู้เสียหายคดีนี้อันมีลักษณะเป็นการโทรมหนิง คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกา ของจำเลยว่า จำเลยเป็นคนที่กระทำความผิดฐานร่วมกันข่มขืนกระทำชำเราผู้อื่นอันมี ลักษณะเป็นการโทรมหนิงหรือไม่ เห็นว่า คดีนี้โจทก์ไม่ได้ตัวผู้เสียหาย และนางสาว ม. มา เบิกความเป็นประจักษ์พยาน แต่โจทก์มีบันทึกคำให้การของผู้เสียหายและนางสาว ม. ในชั้น สอบสวน ซึ่งพนักงานสอบสวนได้สอบปากคำผู้เสียหาย และนางสาว ม. ไว้ในวันถัดจากวันเกิดเหตุ

บันทึกคำเบิกความของผู้เสียหายและนางสาว ม. ในคดีที่นาย ห. นาย จ. นาย ช. นาย ณ. และนาย ภ. ถูกฟ้องเป็นจำเลยในกรณีเดียวกันกับจำเลยในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 2056 - 2058/2550 ของศาลชั้นต้น อ้างเป็นพยาน ซึ่งบันทึกคำให้การในชั้นสอบสวนดังกล่าว ได้จัดทำขึ้นทันทีทันใด หลังเกิดเหตุอันเป็นเวลาใกล้เคียงกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นต่อเนื่องกันไปผู้เสียหายและนางสาว ม. ยังไม่มีเวลาและโอกาสที่จะติดต่อเติมเสริมแต่งหรือปั้นเรื่องการเป็นอย่างอื่นเพื่อปรักปรำใส่ความจำเลย และในบันทึกดังกล่าว ผู้เสียหายและนางสาว ม. บอกเล่าเหตุการณ์รายละเอียดและขั้นตอนการกระทำความผิดของจำเลยกับพวกโดยตลอดว่าจำเลยและนาย ช. ได้ลงจากรถกระบะมาฉุดผู้เสียหายและนางสาว ม. ตามลำดับแต่นางสาว ม. สะบัดมือหลุด ทำให้นาย ช. ไม่สามารถนำตัวนางสาว ม. ไปได้ ส่วนผู้เสียหายถูกจำเลยนำตัวไปที่ขนาในสวนยางพาราและจำเลยเป็นคนข่มขืนกระทำชำเราผู้เสียหายเป็นคนแรก เมื่อผู้เสียหายมาเบิกความในคดีที่นาย ห. นาย จ. นาย ช. นาย ณ. และนาย ภ. ถูกฟ้องข้างต้น ผู้เสียหายก็เบิกความยืนยันว่าจำเลยร่วมเป็นคนร้ายด้วย โดยให้ถ้อยคำบอกเล่าเหตุการณ์สอดคล้องตรงกันกับบันทึกคำให้การในชั้นสอบสวนดังกล่าว เมื่อพิเคราะห์ถึงว่าผู้เสียหายไม่เคยรู้จักจำเลยมาก่อน ไม่เคยมีสาเหตุโกรธเคืองกัน และจากคำเบิกความของผู้เสียหาย จำเลยกับพวกมิได้ปกปิดหรืออำพรางรูปร่างหน้าตา ประกอบกับผู้เสียหายมีเวลาและโอกาสอยู่ร่วมกับจำเลยกับพวก เป็นระยะเวลานานพอที่จะสังเกตจดจำจำเลยกับพวกได้โดยผู้เสียหายยืนยันภาพถ่ายของจำเลยไว้ด้วย จึงเชื่อว่าผู้เสียหายจำจำเลยได้จริงและเบิกความไปตามความจริงที่รู้เห็นเกี่ยวข้องบันทึกคำให้การและบันทึกคำเบิกความของผู้เสียหายดังกล่าวข้างต้น จึงมีเหตุผลและมีน้ำหนักรับฟังได้ นอกจากนี้จากคำให้การของนาย ห. นาย ช. นาย ณ. และนาย ภ. จำเลยในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 2056 - 2058/2550 ของศาลชั้นต้น ซึ่งเป็นผู้ร่วมกระทำความผิดร่วมกับจำเลยว่า จำเลยเป็นคนลงจากรถกระบะไปฉุดผู้เสียหายขึ้นรถ และจำเลยได้ร่วมข่มขืนกระทำชำเราผู้เสียหายด้วยนั้น แม้ว่าคำให้การของบุคคลดังกล่าวในชั้นสอบสวน จะมีลักษณะเป็นพยานบอกเล่าและเป็นพยานขัดทอดของผู้ร่วมกระทำความผิดด้วยกัน แต่ก็ได้ให้การเพื่อปิดความรับผิดชอบตน เพียงแต่ให้การในรายละเอียดที่ตนเองประสบมา ซึ่งตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 227/1 หาได้ห้ามมิให้รับฟังพยานขัดทอดแต่อย่างใดไม่ เพียงแต่ต้องกระทำด้วยความระมัดระวังและไม่ควรเชื่อพยานหลักฐานดังกล่าวโดยลำพัง เพื่อลงโทษจำเลย เว้นแต่จะมีเหตุผลอันหนักแน่นมีพฤติการณ์พิเศษแห่งคดีหรือมีพยานหลักฐานอื่นประกอบมาสนับสนุน ซึ่งเมื่อพิเคราะห์ถึงพยานหลักฐานที่โจทก์นำสืบมาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับจำเลยนั้นมีนาย น. และนาง ป. พนักงานคุมประพฤติ สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นพยานเบิกความว่าพยานเป็นผู้สอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำความผิดของนาย ช. และนาย ณ. ซึ่งให้การถึงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเหตุการณ์ว่าจำเลยเป็นคนลงจากรถไปฉุดผู้เสียหายขึ้นรถกระบะแล้วพาผู้เสียหายไปข่มขืนกระทำชำเราที่ขนาในสวนยางพารา โดยจำเลยมิได้นำสืบโต้แย้งคัดค้านคำเบิกความของนาย น. และนาง ป. แต่อย่างใด ซึ่งคำเบิกความของนาย น. และนาง ป. เป็นแหล่งที่มาของข้อมูลเป็นอิสระต่างหากจากการสืบสวนของเจ้าพนักงานตำรวจฝ่ายสืบสวนและการสอบสวนของพนักงานสอบสวน ดังนั้น แม้โจทก์จะไม่ได้ตัวผู้เสียหายและนางสาว ม. มาเบิกความด้วยตนเองโดยตรง แต่โจทก์ก็มีบันทึกคำให้การของผู้เสียหายและนางสาว ม. ในชั้นสอบสวน และคำเบิกความของผู้เสียหายและนางสาว ม. ในคดีที่พวกของจำเลยถูกฟ้องในเหตุการณ์เดียวกันมาส่งอ้างต่อศาล ซึ่งจากบันทึกดังกล่าวผู้เสียหายยืนยันว่าจำเลยร่วมเป็นคนร้ายคนหนึ่งด้วยทันทีที่ผู้เสียหายกลับมาถึงบ้าน ก็ได้ไปแจ้งความต่อ

พนักงานสอบสวน และให้ถ้อยคำยืนยันเหตุการณ์และรายละเอียดของพฤติการณ์ต่างๆ มาโดยตลอด เมื่อฟังประกอบพยานโจทก์คนอื่นๆ ซึ่งเป็นพยานพฤติเหตุแวดล้อมและใกล้ชิดกับเหตุการณ์แล้ว พยานหลักฐานโจทก์มีเหตุผลและมีน้ำหนักฟังได้ว่า จำเลยเป็นคนร้ายคนหนึ่งร่วมกระทำความผิดด้วย พยานหลักฐานที่จำเลยนำสืบมาไม่มีน้ำหนักพอที่จะรับฟังหักล้างพยานหลักฐานโจทก์ได้ ส่วนที่จำเลยฎีกาว่า การที่โจทก์ไม่สามารถติดตามผู้เสียหายและนางสาว ม. มาเป็นพยานได้ มิใช่เป็นกรณีที่มีเหตุจำเป็นหรือเหตุผลสมควรที่จะต้องรับฟังพยานบอกเล่าเท่านั้น เห็นว่า ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 226/5 บัญญัติว่า "ในชั้นพิจารณาหากมีเหตุจำเป็นหรือเหตุอันสมควร ศาลอาจรับฟังบันทึกคำเบิกความในชั้นไต่สวนมูลฟ้อง หรือบันทึกคำเบิกความของพยานที่เบิกความไว้ในคดีอื่น ประกอบพยานหลักฐานอื่นในคดีได้" ตามบัญญัติดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ศาลอาจรับฟังบันทึกคำเบิกความของพยานที่เบิกความไว้ในคดีอื่นมาประกอบพยานหลักฐานอื่นในคดีได้เฉพาะกรณีที่มีเหตุจำเป็นหรือเหตุอันสมควร เมื่อข้อเท็จจริง ปรากฏว่าศาลชั้นต้นได้ออกหมายเรียกผู้เสียหายและนางสาว ม. หลายครั้งแล้ว แต่ก็ไม่ได้ตัวผู้เสียหายและนางสาว ม. มาเบิกความเป็นพยาน ศาลชั้นต้นจึงได้ออกหมายจับผู้เสียหายและนางสาว ม. แต่โจทก์ก็มิได้ตัวบุคคลทั้งสองมาสืบ เพื่อพิเคราะห์ถึงเหตุคดีนี้เกิดขึ้นเมื่อปลายปี 2548 เป็นเวลา 10 ปีเศษแล้ว จึงเป็นการยากที่โจทก์จะติดตามบุคคลทั้งสองมาเป็นพยานได้ประกอบกับโจทก์ได้ตรวจสอบข้อมูลในระบบทะเบียนราษฎรแล้วพบว่า ผู้เสียหายเปลี่ยนชื่อ ส่วนนางสาว ม. ไม่พบข้อมูล อีกทั้งโจทก์ยังได้แถลงว่าเจ้าพนักงานตำรวจไม่มีเบาะแสเกี่ยวกับแหล่งที่อยู่ของบุคคลทั้งสองเพิ่มเติมจึงน่าเชื่อว่าโจทก์ไม่สามารถนำตัวผู้เสียหายและนางสาว ม. มาเบิกความต่อศาลได้ ถือว่ากรณีมีเหตุจำเป็นหรือเหตุอันสมควร ที่ศาลอาจรับฟังบันทึกคำเบิกความของพยานดังกล่าวประกอบพยานหลักฐานอื่นของโจทก์ได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 226/5 ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 8 พิจารณามานั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วยฎีกาของจำเลยฟังไม่ขึ้น อนึ่งแม้ในระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกา มีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 27) พ.ศ.2562 มาตรา 4 ให้ยกเลิกความในมาตรา 276 แห่งประมวลกฎหมายอาญาซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 26) พ.ศ.2560 และให้ใช้ความใหม่แทน แต่กฎหมายที่แก้ไขใหม่ไม่เป็นคุณแก่จำเลย จึงต้องใช้กฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิดบังคับแก่จำเลย พิจารณายิน

องค์คณะ

ประเสริฐ นิธิโรจน์ · สุรทิน สาเรือง · กีก้อง สมเกียรติเจริญ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/3506/2562>